

TIAF info

LA MARINA

TAULA D'INFÀNCIA, ADOLESCÈNCIA I FAMÍLIES

Setembre 2020 / SUPLEMENT ESPECIAL / N° 69

NO HA ESTAT FÀCIL PERÒ HA VALGUT LA PENA

Nota Editorial

Conviure, créixer, guanyar autonomia, descobrir l'entorn, gaudir... Les activitats de lleure a l'estiu, en especial les colònies i els campaments, sempre han estat una molt bona oportunitat per tots els infants i adolescents.

Aquest estiu és diferent, la primavera ha estat un repte per tothom, però especialment dur per algunes famílies o persones del nostre entorn que han perdut tots els ingressos, que no tenien un pis en condicions o que patien situacions no desitjades dintre de la seva llar; i la incertesa sobre la tardor... bé, encara no sabem que esdevindrà.

Sense certes ni experiències prèvies, el que fem és buscar "pedaços" que ens ajudin a millorar en la mida del possible situacions no desitjades i urgents... i un dels "pedaços" més valuosos que hem posat, ha estat, sense cap dubte, els casals que s'han dut a terme al barri. Casals organitzats (o reorganitzats deu/cent vegades) per equips de monitors i monitores plens de dubtes que reinventaven els jocs i les dinàmiques per tal d'adaptar-se als nous protocols i normatives.

Espais on els infants han pogut compartir pors i neguits, treballar pautes de seguretat i higiene, retrobar-se amb els companys i companyes, jugar en grup, créixer, descobrir i redescobrir el seu barri i la seva muntanya (Montjuïc), refrescar conceptes i aprenentatges, gaudir i viure experiències diferents, reinventar jocs per no tocar-nos però si sentir-nos ben a prop... tanmateix, per alguns (i no pocs) els casals han significat un espai on es garantia un àpat saludable (fa una mica de vergonya admetre avui dia no tothom té garantit el dret a l'alimentació, però és així).

Els casals han portat molts somriures al barri: somriures dels infants, adolescents, de les famílies i de tothom que mirava als diferents grups de criatures i respirava pensant que, en algun moment, hem de poder tornar a la normalitat.

No ha estat fàcil però el resultat ha valgut la pena.

Neus Cerdà
Fundació Mans a les Mans

Nombroses activitats als casals d'estiu de La marina

pàgs. 2-3

Parlem amb els artistes participants de l'exposició 'Confinada Il·lustrada' de l'Espai Jove La Bàscula

pàg. 4

Web: www.tiafm.org
A/e: tafm.suplement@gmail.com
Adreça: Espai Veïnal Química
C/Química, 4, 1r pis 08038 Barcelona
Tel. 93.296.80.00

Consell de redacció:

Grup de comunicació de la TIAF
-Districte Sants-Montjuïc
Direcció de Serveis a les Persones i al Territori: Lidia Pérez i Amor González.
-Associació de Mitjans de Comunicació Local (AMCL): Yohany Limpas.
-Comunicació TIAF: Sergio Suárez (Parafernalia).
-Ascensión Díez (Llevadora CAP Carles Ribas).
-Sergi Delfa (Espai Jove la Bàscula).
-Raquel Gallardo (Agència de Salut Pública).
-Encarna Medina (Treballadora Social CAP Carles Ribas).
-Oriol Toronell (Espai Química Joves)
-Joan Barutel (Tècnic de Suport TIAF)

Edició i maquetació: David Edo

Impressió: GestXXI

Tirada: 3.000 exemplars

Distribució gratuïta

DL: B-3220/94

Segueix-nos a:

FUNDACIÓ MANS A LES MANS

110 infants i joves han pogut tenir les mateixes oportunitats a la Fundació Mans a les mans aquest estiu. Han estat cinc setmanes d'activitats molt intenses i enriquidores que ens han carregat bé les piles de somriures i experiències i acabar aquest curs tan especial amb un bon regust de boca. Gràcies a totes les que ens heu ajudat a fer que els infants i joves poguessin gaudir d'un bon Estiu!

AQUEST ESTIU A LA MARI

MOLTS INFANTS I ADOLESCENTS HAN POGUT
MOLTES ACTIVITATS EDUCATIVES I DE L

IMAGINA'T

Aquest any tot i tenir un estiu diferent desde l'Imaginat hem tornat a tenir casal d'estiu. Hem hagut de fer un casal una mica diferent a altres vegades degut a les noves normatives pel Covid 19. Tot i així tant els infants com nosaltres ens ho hem passat molt bé!

Hem pogut parlar amb els infants sobre la situació actual del Covid i com això ens ha afectat i els canvis que han hagut en el nostre dia a dia des de llavors. Ha sigut una bona oportunitat per parlar sobre com es sentien i tornar a relacionar-se amb altres infants. Tampoc han faltat els nostres jocs a les pistes, els treballs manuals, petites excursions per diferents parcs del barri (Can Sabaté, Can Ferrero, Sant Cristòfol), fer un tram de la ruta de la pedrera o espais com el Jardí Botànic de Montjuïc.

Hem pogut gaudir d'un dia fent escalada al Climbat i un últim dia de casal a la piscina! Amb el que més han gaudit els nostres infants ha sigut amb les esperades batalles d'aigua on hem acabat sempre ben xopes!

Sens dubte aquest ha sigut un casal diferent però no menys especial!

AL CASAL MONTJUÏC HEM CREAT HISTÒRIES AQUEST ESTIU

CREACIÓ DE JOCS AL CASAL

En la primera setmana ens van comunicar que per a la darrera setmana d'agost hauríem de preparar un joc per a l'altra equip. Ens donaven a triar entre jocs d'aigua, reptes i jocs de coneixement em va semblar molt divertit poder preparar jocs per a l'altre grup. Jo vaig escollir el de reptes perquè m'agrada ajudar a que puguin aconseguir les seves proves festes per mi i la meva companya. I el més important és que es puguin divertir i treballar en equip. També amb l'ajuda dels educadors podem treure més profit als nostres jocs. ■

EL CASAL I LA MÚSICA

m'agrada venir a casal perquè distreure la meva ment en altres coses em perdo un moment de la meva vida quotidiana, m'agraden les classes per que són divertides, m'agrada quan escoltem música i fem temàtiques noves.

m'agrada una classe en especial en la qual ens vam relaxar a terra i escoltàvem música relaxant i carlos ens deia que imaginéssim com

sonava el riu i que imaginéssim moltes coses va ser molt divertit era tan relaxant que ens vam quedar adormits, m'agrada quan ens mullem amb els de l'altra classe, el meu estiu s'ha fet una mica més divertit. ■

CASAL DE L'INS MONTJUÏC

Jo a el principi no volia venir per que no volia fer casal aquest any i vaig creure que seria un mal casal, després de venir els primers dies em vaig adonar que el casal hi havia poques persones, però fem coses interessants, unes de les coses que més m'agrada són els jocs d'aigua. Els monitors són macos i són molt bons escoltant, ajudant, t'ajuden en el que necessitis i intenten que et diverteixis més. Aquest casal a estat molt millor del que creia i em diverteixo fent les activitats ■

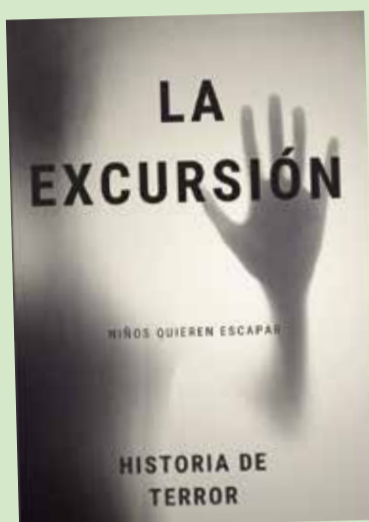
CASAL...

Al principi m'imaginava que anava a ser un lloc a l'aire lliure amb molts nois i noies si que anàvem a fer molt reforç i jocs d'aigua, però quan vaig arribar, vaig veure que era un institut i no hi havia molts nois i noies com m'ho imaginava però malgrat això no está malament, m'entretinc força amb els jocs que fem. ■

NA HA ESTAT FANTÀSTIC!

UT VIURE ELS CASALS D'ESTIU, CARREGATS DE
LEURE. AQUÍ TENIU ALGUNES MOSTRES.

Habia una vez un casal que se llamaba casal montjuïc. Un dia habia una excursión en un bosque, ese día era martes. Los monitores ni los niños y niñas sabia lo que hiba a pasar en esos momentos...

los niños y niñas llegaro temprano al casal y con la emocion de que hiban a ir al bosque. Los monitores tomaron lista y los conto todos para saber cuantos habian. ya estaban en el autobus y todos estaban esperando para llegar al bosque.

Los niños y niñas se bajaron del autobs, angustiados para ir al bosque. Todos fueron caminando al bosque. alfin entaron al bosque, (todos estaban caminando...).

Llegaron todos a un sitio donde podian almorzar. Ya todos habian almorzado, pero, un niño se fue corriendo hacia un arbol que vio muy intersante y salio corriendo sin saber, lo que se le venia. El niño se quedo mirando el arbol fijamente hasta que vio a una niña, entonces el niño salio corriendo para hablar con ella, pero... vio que no era una niña sino que era un extraterrestre.

Entonces el niño se asusto y salio corriendo pero el extraterrestre lo cogio y lo mató. Los monitores escucharon gritos y se preguntaban de quien era pero una monitora se dio cuenta que faltaba un niño y salio corriendo donde se escucho el grito pero en ese momento cuando se hiba acercando vio manchas de sangre entonces, vio al niño muerto, la monitora se hiba acercando para coger al niño pero ella sabia que no estaba sola y se fue a esconder en un arbuzto. entonces el extraterrestre la escucho y fue a por ella, encontro a la monitora y la comenzo a ahorcar, pero vino otro monitor y con un palo le pego al extraterrestre y el extraterrestre cogio con el otro brazo al monitor y con su fuerza les decapito. el extraterrestre estaba oliendo a los otros que estaban en la excursión y fue a por ellos... entonces comenzo matando al ultimo monitor y matando a todos pero dejo a una niña viva y se la llevo a su planeta. fin !!! ■

EL MISTERIO DE GRAVITY FALLS

NOA TOUZA MORALES / LUCIA SANCHEZ

En 1895 se volvio famoso un pequeño pueblo a las afueras de la ciudad, su fama surgio gracias a sus pequeñas actividades que preparaban para los turistas, estaba en medio de las montañas.

En un lugar apartado. Tambien se preparaban excursiones y juegos para los mas pequeños, Uno de sus fenomenos era la cabaña del misterio, que tenia un pequeño patio , era el unico sitio que podias uilizar el telefono, ya que no habian rastros de ordenadores, cobertura, ni nada que tubiera que ver con eso. El misterio te lo explicare ahora, era un sitio muy extraño donde facilmente desaparecian niños, la primera fue Lucia Sanchez, gracias a esto perdio su buena fama. Hace unos años, en agosto de 1980 se descubrio un bunker debajo de la cabaña de los misterios donde nadie se atrevia a entrar, los niños desaparecidos y ahora esto. Cada noche se escuchaba algo, parecia una niña pero nadie estaba seguro, se decia el rumor de quera la voz de la primera niña que desaparacio . Tambien habia un rumor de que habian cosas "paranormales", mucha gente pensó que era mentira pero no era asi, despues de 2 años dos hermanos escucharon de este pueblo, y decidieron buscarlo, lo raro es que no habia ubicacion, fueron a preguntar a la policia sobre el pequeño pueblo y sus extraños sucesos, de los niños que desaparecieron. No había ni un misero registro, ni de los niños, ni del pueblo.

Investigaron pero no vieron nada, en el 2020 volvio aparecer este pueblo que ahora nadie conocia, y volvio a pasar todo, cada unos cuantos años aparecia pero nadie parecia acordarse de su existencia, para que mentir? seguramente se me olvidara tambien a mi, por eso escribo esto esperando encontrar este pequeño relato, pues llevo encerrada aqui mas de 30 años, aunque nunca me acuerdo de nada, ahora es muy tarde, voy dejando pistas para acordarme, a si que Lucia, te deseo suerte. Lo unico que te voy a decir, huye. Ellos te intentaran buscar, pero moriran en el intento, Otra vez moriran, y todo volvera a suceder. ■

INFO JOVE, les notícies de l'Espai Jove la Bàscula i l'Espai Química Joves

✦ Converses amb joves artistes participants de l'exposició col·lectiva 'Confinada Il·lustrada'

'Confinada Il·lustrada' és una exposició col·lectiva d'il·lustracions fetes per joves menors de 30 anys. Vint joves han participat en aquesta exposició per mostrar l'obra realitzada durant el confinament.

Conversarem amb vuit de les artistes participants de l'exposició col·lectiva per tal que ens expliquen detalls sobre el seu procés creatiu i l'experiència de participar en aquesta exposició. Per escoltar l'entrevista completa, visiteu el canal d'instagram de @basculajove.

Ja s'han publicat les obres rebudes al canal Instagram de @basculajove i també les podeu veure en directe a les parets de l'Espai Jove la Bàscula. Aquesta exposició pretén posar en valor la creació artística jove durant aquest període de confinament i establir un pont entre allò virtual i allò presencial.

Parlem amb Maruxi, Inés Shuai, Annoncia, Judith Tarrés, Tatiana Klemen, Victoria Grillo, Rot i Alfonso Rodríguez

Quan fa que dibuixes?

Inés: Sempre m'ha agradat dibuixar, des de ben petita

Judith: Porto dibuixant tota la vida, des que era petita

Annoncia: Des de ben petita que dibuixo, pinto, faig manualitats i aquestes coses però fins 4t d'ESO que no vaig començar a pintar a diari.

Mar: Digital des dels 18, fa quatre anys. Que no sigui digital des de sempre.

Tatiana: Des de que tinc memòria, des de molt petita. Si bé un temps no vaig fer tant, sempre he dibuixat.

Rot: He dibuixat molt de nena, m'agradava molt. Vaig 'tornar a començar' a dibuixar quan tenia 20 anys. Vaig dir 'Vull començar a dibuixar una altra vegada' Vaig anar provant. Al principi pensava que no ho podia fer i al final, Bueno... ho vaig fer!

Victoria: Des de tota la vida. Des de molt petita. La veritat és que no me'n recordo des de quan... Des de sempre.

Alfonso: No es que dibuixi, però m'agrada molt gargotejar. Sempre gargotejo quan puc. Siestic al metro, i hi ha un paper a terra i tinc un boli, doncs començo a ratllar qualsevol cosa.

Quin material o tècnica t'agrada més?

Inés: M'agrada molt l'aquarel·la, el llapis i el carbonet

Judith: M'agrada molt experimentar en diferents tècniques, però últimament he estat provant amb retoladors amb base d'alcohol.

Annoncia: Aquí no puc triar perquè bàsicament em moc amb tot. Puc pintar amb oli, acrílic, boli, llapis, rotus... o sigui tot. No puc decidir-me per cap tècnica perquè totes m'encanten.

Tatiana: M'agrada molt la combinació de materials, secs i humits. Utilitzo aquarel·les, grafit aquarellable i el mesclo molt amb llapis o retoladors.

Mar: M'agrada molt el dibuix tradicional però últimament dibuixo en digital tot.

Victoria: A mi m'agrada molt pintar però ara estic fent molt més digital.

Rot: M'agraden molt els llapis i llapis de colors. També utilitzo pinzells, guixos... el que sigui.

Alfonso: M'agrada pintar amb bolígraf, perquè és quelcom barat i ho tinc a mà. El paper... qualsevol! De fet, més que dibuixar m'agrada recopilar coses.

Havies exposat abans?

Inés: Vaig participar a una exposició amb els de batxillerat a La Fontana. Aquesta és la meva segona exposició

Judith: Vaig participar d'una exposició, també col·lectiva, a l'Espai Jove La fontana.

Annoncia: Sí, justament aquí a La Bàscula, cap al febrer d'aquest any

Tatiana: Sí, he exposat a Barcelona, Buenos Aires i Eslovènia.

Mar: Sí, fa un any, aquí a la bàscula

Victoria: Sí, a Buenos Aires. Quan era més jove feia pintura en acrílic, dibuix de figura humana i mural.

Segueix-nos a

@espai jove la Bàscula

Rot: No, la veritat és que mai havia participat d'una exposició.

Alfonso: No, és la primera vegada que participo d'una exposició i m'ha agradat molt conèixer a la gent que està aquí.

Què t'ha semblat participar a l'exposició 'Confinada Il·lustrada'?

Inés: Doncs m'ha semblat molt interessant i també un acte molt bonic d'exposar dibuixos que hem fet durant el nostre confinament, aquesta experiència tant heavy que hem passat tots.

Judith: M'ha semblat una experiència molt interessant i molt guai. M'ha agradat molt participar amb altres artistes, poder-los conèixer i veure les obres tan diferents de tothom.

Annoncia: Doncs super interessant, més que res perquè veus les obres de tothom, des d'un mateix enfocament, però cadascú a la seva manera i amb les seves tècniques. Cadascú fa servir les seves coses i els seus recursos i és molt divertit. I també el fet de trobar-nos amb tots els artistes ha estat interessant perquè hem pogut comentar el que hem fet. Ho he trobat molt xulo.

Tatiana: M'ha agradat molt. M'agrada molt participar de les exposicions col·laboratives. Està molt bé per conèixer gent i intercanviar idees i opinions.

Mar: Doncs molt bé, hi hagut moltes artistes i molt bon rotllo així que molt bé.

Victoria: Bé, m'ha agradat molt! A part és la meva primera exposició aquí a Barcelona i m'ha agradat molt perquè tenia moltes obres que havia realitzat al confinament i m'ha agradat molt participar amb les obres.

Rot: M'ha agradat molt perquè he vist obres diferents i he conegut gent super guai, que t'ensenyen moltes coses perquè tenen una altra visió, unes altres tècniques i es poden veure diferents perspectives.

Alfonso: Som un grup d'amics que hem estat parlant molt del que fem. Un va comentar d'aquest lloc i l'exposició i vaig dir: 'endavant!' Perquè m'agrada molt el suport. ✦

■ No fer res per poder fer-ho tot

Ja tornem a tenir el setembre aquí! Com cada any l'agost ha estat el moment d'acompanyar els joves en un mes on la majoria d'activitats del barri eren tancades. Ha estat important, durant aquestes setmanes, del curs passar el temps lliure, desconnectant del moment i connectant amb un mateix. Sobretot perquè han estat dies són complicats, noves maneres de fer, mesures de seguretat i situacions complicades.

Esperem que hagueu descansat perquè aquest curs que comença serà tant diferent com dur. Tenim el repte de seguir la nostra tasca pedagògica reinventat-nos i oferint el millor de nosaltres a infants i joves. Però insistim en que

necessitavem descansar, i segurament això és el que més toca aprendre. Aprendre a no fer res, per ara poder fer-ho tot.

Com a adults exigim als joves que facin coses, que no poden estar sense fer res, oblidant que

Segueix-nos a

@espai Química joves

**Espai
Química
Joves**

no fer res és fer alguna cosa en si mateix. Sempre, sent conscients què fem i quin és el nostre objectiu en el nostre dia a dia.

Per tant, cuidem-nos, aprofitem els moments com aquests i preparem-nos per seguir endavant, ho necessitarem. ■

Paula Garcia i Oriol Toronell
Servei de Dinamització Juvenil de Química